

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 13 lipca 2004 r.

w sprawie C-429/02 (wniosek Cour de cassation o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Bacardi France SAS przeciwko Télévision française 1 SA (TF1) i in⁽¹⁾

(Art. 59 Traktatu WE (po zmianach art. 49 WE) — Dyrektywa 89/552/EWG — Telewizja bez granic — Telewizyjna działalność nadawcza — Reklama — Krajowy przepis zakazujący telewizyjnej reklamy napojów alkoholowych będących w obrocie w tym państwie w odniesieniu do pośredniej reklamy telewizyjnej w postaci tablic reklamowych widocznych na ekranie podczas transmisji niektórych imprez sportowych — Ustawa „Evin”)

(2004/C 228/16)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-429/02, mającej za przedmiot, skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Cour de cassation (Francja) w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Bacardi France SAS, uprzednio Bacardi-Martini SAS, a Télévision française 1 SA (TF1), Groupe Jean-Claude Darmon SA, Giro Sport SARL, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w kwestii wykładni dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących telewizyjnej działalności transmisyjnej (Dz.U. L 298, str. 23), oraz art. 59 traktatu WE (po zmianach art. 49 WE), Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, prezes, P. Jann (sprawozdawca), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet oraz J. N. Cunha Rodrigues, prezesi izb, R. Schintgen, S. von Bahr oraz R. Silva de Lapuerta, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 13 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Art. 2, ust. 2, akapit pierwszy, zd. pierwsze dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących telewizyjnej działalności transmisyjnej nie stoi na przeszkodzie, by Państwo Członkowskie zakazało telewizyjnej reklamy napojów alkoholowych będących w obrocie w tym państwie w odniesieniu do pośredniej reklamy telewizyjnej w postaci tablic reklamowych widocznych na ekranie podczas transmisji dwustronnych spotkań sportowych odbywających się na terytorium innych Państw Członkowskich.

Taka telewizyjna reklama pośrednia nie jest „reklamą telewizyjną” w rozumieniu art. 1, lit. b), pkt 10 i 11 przedmiotowej dyrektywy.

- 2) Art. 59 Traktatu WE (po zmianach art. 49 WE) nie stoi na przeszkodzie, by Państwo Członkowskie zakazało telewizyjnej reklamy napojów alkoholowych będących w obrocie w tym państwie w odniesieniu do pośredniej reklamy telewizyjnej w postaci tablic

reklamowych widocznych na ekranie podczas transmisji dwustronnych spotkań sportowych odbywających się na terytorium innych Państw Członkowskich.

(¹) Dz.U. C 19 z 25.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-443/02 (wniosek Tribunale di Pordenone o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Nicolas Schreiber (¹)

(Artykuł 28 WE — Dyrektywa 98/8/WE — Wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych — Przepisy krajowe wymagające zezwolenia na wprowadzenie do obrotu tabliczek z drewna czerwonego cedru mających naturalne właściwości antymolowe)

(2004/C 228/17)

(Język postępowania: włoski)

(Tłumaczenie robocze, tłumaczenie ostateczne opublikowane zostanie w „Zbiorze Orzecznictwa Trybunału”)

W sprawie C-443/02, mającej za przedmiot, skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Tribunale di Pordenone (Włochy) w ramach toczącego się przed tym sądem postępowania karnego przeciwko Nicolasowi Schreiberowi, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w kwestii wykładni dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998 str. 1), a także artykułu 28 WE, Trybunał (pierwsza izba), w składzie P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

- 1) Art. 3 ust. 2 lit. ii) dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych nie stoi na przeszkodzie temu, by Państwo Członkowskie wymagało uprzedniego zezwolenia na wprowadzenie na rynek tabliczek z drewna czerwonego cedru mających naturalne właściwości antymolowe.

Tabliczki takie nie mogą zostać uznane za produkt zawierający jedynie „substancję bazową”, w taki sposób by mogły być wprowadzone do obrotu we Włoszech bez wcześniejszego zezwolenia czy rejestracji, ale winny zostać uznane za „produkt biobójczy” w rozumieniu dyrektywy 98/8.

- 2) Art. 4 ust. 1 dyrektywy 98/8 nie stoi na przeszkodzie temu, by Państwo Członkowskie wymagało uprzedniego zezwolenia na wprowadzenie na rynek tabliczek z drewna czerwonego cedru mających naturalne właściwości antymolowe, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone na rynek w innym Państwie Członkowskim bez konieczności uzyskania zezwolenia lub rejestracji w tym ostatnim państwie.
- 3) Fakt wymagania przez Państwo Członkowskie uprzedniego zezwolenia na wprowadzenie na rynek tabliczek z drewna czerwonego cedru mających naturalne właściwości antymolowe, które zostały zgodnie z prawem wprowadzone do obrotu w innym Państwie Członkowskim bez konieczności uzyskania zezwolenia lub rejestracji w tym ostatnim państwie, stanowi środek o skutku równoważnym sprzeczny z art. 28 WE, który może jednakże zostać uznany za uzasadniony ze względów dotyczących ochrony zdrowia publicznego na podstawie art. 30 WE.

(¹) Dz.U. C 31 z 8.2.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-459/02 (wniosek Cour de cassation o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Willy Gerekens oraz Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Mleko — Dodatkowa opłata wyrównawcza w sektorze mleka i przetworów mlecznych — Prawo krajowe — Opłata wyrównawcza ustalona ze skutkiem wstecznym — Podstawowe zasady: pewności prawa i niedziałania prawa wstecz)

(2004/C 228/18)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-459/02, której przedmiotem jest skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Cour de cassation (Luksemburg), w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Willy Gerekens, Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola a Wielkim Księstwem Luksemburga, wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni następujących podstawowych zasad prawa wspólnotowego: zasady pewności prawa oraz zasady niedziałania prawa wstecz w odniesieniu do przepisów krajowych dotyczących kwot produkcji mleka ustanowionych w miejsce pierwotnej regulacji, uznanej przez Trybunał Sprawiedliwości za dyskryminującą, i zezwalających na karanie ze skutkiem wstecznym przekroczeń tych kwot, które miały miejsce po wejściu w życie rozporządzeń Rady (EWG): nr 856/84 z dnia 31 marca 1984 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 804/68 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 90, str. 10) oraz nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. w sprawie ogólnych zasad stosowania opłaty wyrównawczej przewidzianej w artykule 5 quater rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 90, str. 13), jednakże w trakcie obowiązywania uchylonych przepisów krajowych, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, pełniący obowiązki prezesa trzeciej izby, R. Schintgen oraz N. Colneric (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 15 lipca 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

Podstawowe zasady prawa wspólnotowego: pewności prawa oraz niedziałania prawa wstecz nie sprzeciwiają się temu, by Państwo Członkowskie – w celu zastosowania się do ustawodawstwa wspólnotowego określającego kwoty produkcji takie, jak wprowadzone na mocy rozporządzeń Rady (EWG): nr 856/84 z dnia 31 marca 1984 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 804/68 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych oraz nr 857/84 z dnia 31 marca 1984 r. w sprawie ogólnych zasad stosowania opłaty wyrównawczej przewidzianej w artykule 5 quater rozporządzenia (EWG) nr 804/68 w sektorze mleka i przetworów mlecznych – ustanowiło, w miejsce pierwotnej regulacji uznanej przez Trybunał za dyskryminującą, nowe przepisy prawne obowiązujące ze skutkiem wstecznym w stosunku do przekroczeń kwot produkcji, które miały miejsce po wejściu w życie tych rozporządzeń, lecz w trakcie obowiązywania uchylonych przepisów krajowych.

(¹) Dz.U. C 44 z 22.2.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 15 lipca 2004 r.

w sprawie C-463/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywa 77/388/EWG — Podatek od wartości dodanej — Artykuł 11 A ust. 1 lit. a) — Podstawa opodatkowania — Subwencja związana bezpośrednio z ceną — Rozporządzenie (WE) nr 603/95 — Pomoc przyznana w sektorze suszu paszowego)

(2004/C 228/19)

(Język postępowania: szwedzki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-463/02 Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Traversa i K. Simonsson) przeciwko Królestwu Szwecji (pełnomocnik: A. Falk) popieranemu przez Republikę